Bilingual Edition (English and Dutch) — Tweetalige editie (Engels en Nederlands)

The Distinction Between *Ṣifāt Dhātīyah* and *Ṣifāt Fiʿlīyah*[1]

Explained by Shaykh Falāḥ b. Ismāʿīl Mandakār (Paraphrased)

What is the difference between *Ṣifāt Dhātīyah* (attributes by default tied to the intrinsic nature) and *Ṣifāt Fiʿlīyah* (attributes tied to action and will)? And are the *Ṣifāt Fiʿlīyah* themselves *Dhātīyah*?

The *Ṣifāt Dhātīyah* are attributes inseparably connected to the *adh-Dhāt* (intrinsic nature) of Allāh. They are bound to the intrinsic nature in an absolute and uninterrupted manner. They do not separate from the intrinsic nature of Allāh for even a moment, under any circumstance. Their separation would necessarily imply deficiency and imperfection, which is impossible with respect to Allāh.

Accordingly, whatever is affirmed regarding the intrinsic nature of Allāh is likewise affirmed regarding these *Ṣifāt Dhātīyah*.

By contrast, the *Ṣifāt Fiʿlīyah* are connected to the *al-Mashīʾah* (Divine Will) of Allāh. An action is something that is done when He wills and left when He wills. For this reason, these attributes are not inseparably bound to the intrinsic nature in an absolute sense. The *Ṣifāt Dhātīyah* are permanently bound to the intrinsic nature, and separation from them is deficiency. The *Ṣifāt Fiʿlīyah*, however, are contingent upon the *al-Mashīʾah* of Allāh. He performs them when He wills and refrains from them when He wills. Their separation from the intrinsic nature is not deficiency. Rather, the scholars state that if the *Ṣifāt Fiʿlīyah* did not admit separation, this would itself constitute deficiency.

For this reason, Allāh is never described by the opposite of the *Ṣifāt*

Dhātīyah. By contrast, it is permissible to describe Him by the opposite of the *Ṣifāt Fiʿlīyah*, because they occur and cease in accordance with wisdom.

As it is said, through examples meanings become clear.

The attribute of *al-Ḥayāh* (Life) is from the *Ṣifāt Dhātīyah*. It is inseparably connected to the intrinsic nature of Allāh. If *al-Ḥayāh* were to separate from the intrinsic nature, this would imply an intrinsic nature without life, which is pure deficiency. Therefore, everything that contradicts life is negated from Allāh. There is no death, no sleep, no drowsiness, and no slumber.

By contrast, *al-Kalām* (Speech) is from the *Ṣifāt Fiʿlīyah*. Allāh speaks when He wills and refrains when He wills, in accordance with wisdom. Speech is therefore affirmed, and silence is also affirmed in the appropriate context. Silence is the opposite of speech, and it is permissible to affirm this opposite because *al-Kalām* is a *Ṣifah Fiʿlīyah.*

As for *as-Samʿ* (Hearing) and *al-Baṣar* (Sight), both are from the *Ṣifāt Dhātīyah*. It is inconceivable that there be even a single moment in which Allāh does not hear or does not see. If that were possible, accountability would collapse. Hearing and sight therefore never separate from the intrinsic nature.

As for *al-Makr* (plotting), it is from the *Ṣifāt Fiʿlīyah*. It is not a constant attribute. The foundational principle is the absence of *al-Makr*. It only occurs against those who deserve it, namely those who engage in *al-Makr* themselves. For this reason, it is impermissible to describe Allāh as possessing *al-Makr* in an unrestricted sense.

The same applies to *al-Khidāʿ* (deception). It is affirmed only in a restricted sense against those who deserve it and is not affirmed absolutely.

Het Onderscheid tussen *Ṣifāt Dhātīyah* en *Ṣifāt Fiʿlīyah*

Uiteengezet door Shaykh Falāḥ b. Ismāʿīl Mandakār (geparafraseerd)

Wat is het verschil tussen *Ṣifāt Dhātīyah* (eigenschappen die van nature verbonden zijn aan de intrinsieke natuur) en *Ṣifāt Fiʿlīyah* (eigenschappen die verbonden zijn aan handelen en wil)? En zijn de *Ṣifāt Fiʿlīyah* zelf ook *Dhātīyah*?

De *Ṣifāt Dhātīyah* zijn eigenschappen die onafscheidelijk verbonden zijn met de *adh-Dhāt* (intrinsieke natuur) van Allāh. Zij zijn op absolute en ononderbroken wijze verbonden met de intrinsieke natuur. Zij scheiden zich onder geen enkele omstandigheid, zelfs geen moment, van de intrinsieke natuur van Allāh. Hun scheiding zou noodzakelijkerwijs tekortkoming en onvolmaaktheid impliceren, wat onmogelijk is met betrekking tot Allāh.

Dienovereenkomstig geldt dat alles wat wordt bevestigd met betrekking tot de intrinsieke natuur van Allāh, eveneens wordt bevestigd met betrekking tot deze *Ṣifāt Dhātīyah*.

Daartegenover staan de *Ṣifāt Fiʿlīyah*, die verbonden zijn aan de *al-Mashīʾah* (Goddelijke Wil) van Allāh. Een handeling is iets dat wordt verricht wanneer Hij wil en wordt nagelaten wanneer Hij wil. Om die reden zijn deze eigenschappen niet op absolute wijze onafscheidelijk verbonden met de intrinsieke natuur.

De *Ṣifāt Dhātīyah* zijn blijvend verbonden met de intrinsieke natuur, en scheiding ervan is een tekortkoming. De *Ṣifāt Fiʿlīyah* daarentegen zijn afhankelijk van de *al-Mashīʾah* van Allāh. Hij verricht ze wanneer Hij wil en laat ze wanneer Hij wil. Hun scheiding van de intrinsieke natuur is geen tekortkoming. Integendeel, de geleerden stellen dat indien de *Ṣifāt Fiʿlīyah* geen mogelijkheid tot scheiding zouden kennen, dit op zichzelf een tekortkoming zou vormen.

Om deze reden wordt Allāh nooit beschreven met het tegenovergestelde van de *Ṣifāt Dhātīyah*. Daarentegen is het

toegestaan Hem te beschrijven met het tegenovergestelde van de *Ṣifāt Fiʿlīyah*, omdat deze zich voordoen en ophouden in overeenstemming met wijsheid.

Zoals wordt gezegd: door voorbeelden worden betekenissen duidelijk.

De eigenschap *al-Ḥayāh* (Leven) behoort tot de *Ṣifāt Dhātīyah*. Zij is onafscheidelijk verbonden met de intrinsieke natuur van Allāh. Indien *al-Ḥayāh* zich zou scheiden van de intrinsieke natuur, zou dit een intrinsieke natuur zonder leven impliceren, wat pure tekortkoming is. Daarom wordt alles wat in strijd is met leven ontkend met betrekking tot Allāh. Er is geen dood, geen slaap, geen sluimering en geen slaperigheid.

Daartegenover staat *al-Kalām* (Spraak), die behoort tot de *Ṣifāt Fiʿlīyah*. Allāh spreekt wanneer Hij wil en onthoudt Zich wanneer Hij wil, in overeenstemming met wijsheid. Spraak wordt derhalve bevestigd, en zwijgen wordt eveneens bevestigd in de passende context. Zwijgen is het tegenovergestelde van spraak, en het is toegestaan dit tegenovergestelde te bevestigen, omdat *al-Kalām* een *Ṣifah Fiʿlīyah* is.

Wat betreft *as-Samʿ* (Horen) en *al-Baṣar* (Zien), beide behoren tot de *Ṣifāt Dhātīyah*. Het is ondenkbaar dat er ook maar één moment zou zijn waarin Allāh niet hoort of niet ziet. Indien dat mogelijk zou zijn, zou verantwoording onmogelijk worden. Horen en zien scheiden zich derhalve nooit van de intrinsieke natuur.

Wat betreft *al-Makr* (list of misleiding), dit behoort tot de *Ṣifāt Fiʿlīyah*. Het is geen constante eigenschap. Het fundamentele uitgangspunt is de afwezigheid van *al-Makr*. Het treedt slechts op tegen degenen die het verdienen, namelijk degenen die zelf *al-Makr* toepassen. Om die reden is het niet toegestaan Allāh in absolute zin te beschrijven als iemand die *al-Makr* bezit.

Hetzelfde geldt voor *al-Khidāʿ* (bedrog). Deze eigenschap wordt slechts in beperkte zin bevestigd tegen degenen die haar verdienen en wordt niet absoluut bevestigd.

---

[1] This paraphrase is based on a video published on a 𝕏 account of one of Shaykh Falāḥ b. Ismāʿīl Mandakār's students (@salfya91), on Saturday, 27 December 2025:

ما الفرق بين صفات الله ﷻ (الذاتية) و (الفعلية)؟

Deze parafrase is gebaseerd op een video die werd gepubliceerd op een 𝕏-account van een van de studenten van Shaykh Falāḥ b. Ismāʿīl Mandakār (@salfya91), op zaterdag 27 december 2025:

ما الفرق بين صفات الله ﷻ (الذاتية) و (الفعلية)؟